

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

(ח) מוסכם סכם סיד;
 (ט) מוסכם סכם סיד;
 (י) מוסכם סכם סיד;
 (ז) מוסכם סכם סיד;
 (ט) מוסכם סכם סיד;

רביינו חננאל

ה' פ' נג'. דהמֶר נְעִילָה
סְרִיעָה וּסְלִי גַּת נְקָרָה חֲלֵב
מוֹעֵן הַמְנוּז וְחַדְן חַלְבָּה
כָּלְבָּהוּ. וּמוֹעֵן: מְפִיר. מְ
סְלִיבָּה. וְמוֹעֵן: מְפִיר. מְ

עין משפט
נור מצוה

גנחות הב"ח

לעוי רשי

יום שני

(א) וככל שמהפכני כמקוטר
ב' רשותה כו' כו' קרבן טהורה
הנולדה צו ותול דילג עיר
וון מקומות תלוןין סדר ותול
דיסטי מקומות צדקהין ותול
ל' צו טהרה כו' קידוש ותול
ס' צו י' י' י' י' י' י' י' י' י'
טומאה החטויין נכללה בתקון
וון מהותי חטאיהם (ב' ג' ג' ג'
כלל ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'

ה' הא תנא אמבעטיאות של כרכום מטוייל בבחן ואני הושע אמר רבא דוקא ברבן אבל רכפרים לא מ"ט בין דוטרין נפש הבלתיו ת"ר א"ר מהתחים אדם בגדר המדורוה וויצא משיחט בענין ובלבך שלא ישתחף בענין יויתחטם בענין המדורוה מפני שופשייר מים שעלו ע"ל בני מעים בשחתת וככלך שלא יביא ממיעים בשחתת ודבר זה אף' בחול אסור מפני הסוכנה ת"ה ר' מביא אדם קיתון מים ומיניו אל לבגדי המדורוה לא בשביל שישחמו אלא חיששת איבעיא לו שמן מה הוא לתנא אישא פר' של שמן ומיניהו בגדר המדורוה לא בשビル שבשל אלא בשビル שייפשר ר' נחמן בר יצחק אמר לאסוסוא רבה ורב שמון ע"פ שהדר סוללה בו מותר קסביר אהאתה רבי יהודה למימר שמון שיש בו מישום ול' וארא ר' שמunningן גמליאל למימר שמון י' בשולו רב נחמן בר יצחק אמר לאיסורא בו אסור קסביר שמון יש בו מישום בשולו להלמייד הפשר לא והוא בשולו ואהא רש"ג וההפשרו וזה בשולו רש"ג ר' דידי'ו ת'ק איכא מבר שמואל י' חדש שמון ואחד מים י' סוללה הי' חיל'וי דמי י' סוללה בו אמר רחבא כל שכירטו אבדרמי פעם אחת נכסמי אחר רבינו לבית ל' שמון נאמבטי' י' אמר ל' טול בכל' שני ותנן י' בו מישום בשולו וש' מ' ביל' שני אינו י' עבד היכי והאמר רבה בר בר חנה א"ר י' מבית המORTH' ובית הכהנא וכ' בלשון חול י' מוחר לאומרן בלשון קודש של קודש אסור איסורא שאני תדע א"ר יהודה אמר י' מאור שנכנס אחריו לבית המORTH' ונבקש י' עז'ין לסוק לו קרקע אמר לו אין סכין אלמא י' לאפירוש מאיסורא שאני אמר רビינא שמע כת חיב דהא מעשה דר' לאחר גירעה הוה עיי' והאמיר רב הסדרה 'המבחן בחמי טבריא מר' מכת מרדות א"ר זורה אנא חוויטה לה' א' אי עקר אי לא עקר פשיטא דלא עקר אלה מים ואפי' עומדת בחצר לא' קשיא הא דלית

